

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	א
והא האידינא דלא קעבדינן הכי?	רבינא לרב אשי, ואמרי לה רב אשי לרב כהנא:	⚡										קעב.
רבנן תקוני תקיני, מאן דעביד - עביד, מאן דלא עביד - איהו הוא דאפסיד אנפשיה.	אמר ליה: [רב אשי/רב כהנא]	!										קעב.
כי כתביתו שטרי אקניאתא, אי ידעיתו יומא דקניתו ביה - כתבו, ואי לא - כתבו יומא דקיימיתו ביה, כי היכי דלא מתחזי כשקרא.	אמר להו רבא בר רב שילא להנחו כתבי שטרא											קעב.
כי קיימיתו בשילי כתבו בשילי, ואע"ג דמסירן לכו מילי בהיני כי קיימיתו בהיני כתבו בהיני, ואף על גב דמסירן לכו מילי בשילי.	אמר להו רב לספריה, וכן אמר להו רב הונא לספריה:											קעב.
האי מאן דנקיט שטרא בר מאה זווי, ואמר: שויה ניהלי תרי בני חמשיין חמשיין - לא משוינן להו. מאי טעמא? עבדו רבנן מילתא דניחא ליה למלוה וניחא ליה ללוה, ניחא ליה למלוה - כדי שיכוף לפרועו, האי מאן דנקיט תרי שטרי בני חמשיין חמשיין, ואמר: שוינהו ניהלי חד בר מאה - לא משוינן ליה, עבוד רבנן מילתא דניחא ליה למלוה וניחא ליה ללוה, ניחא ליה למלוה - כי היכי דלא ניפגום שטריה, וניחא	רבא:											קעב.
האי מאן דנקיט שטרא בר מאה זווי, ואמר: שוניהי ניהלי חד בר חמשיין - לא משוינא ליה. מ"ט?	ואמר רבא:											קעב.
אמרינן: האי מפרע פרעיה, ואמר ליה: הב לי שטרא, ואמר ליה: אירכס לי, וכתבי ליה תברא, ומפיק ליה האי ואמר ליה: האי אחרינא הוא.	רב אשי:											קעב.
שני אחין, אחד עני ואחד עשיר, והניח להן אביהן מרחץ ובית הבד, עשאן לשכר - השכר לאמצע, עשאן לעצמו - הרי העשיר אומר לעני: קח לך עבדים וירחצו במרחץ. קח לך זיתים ובא ועשה בבית שנים שהיו בעיר אחת, שם אחד יוסף בן שמעון ושם אחר יוסף בן שמעון - אין יכולין להוציא שטר חוב זה על זה, ולא אחר יוכל להוציא עליהן שטר חוב.												קעב.
נמצא לאחד בין שטרותיו שטרו של יוסף בן שמעון פרוע - שטרות שניהן פרועין.												קעב.
כיצד יעשו? ישלשו, ואם היו משולשין - יכתבו סימן, ואם היו מסומנין - יכתבו כהן.												קעב.
ההוא שטרא דנפק לבי דינא דרב הונא, דהוה כתיב ביה אני פלוני בר פלוני לויתא מנה ממך												קעב.
ממך - אפילו מריש גלותא, ואפילו משבור מלכא.	רב הונא:											קעב.
פוק עיין בה, דלאורתא בעי לה רב הונא מינך.	רב חסדא לרבה:											קעב.
נפק דק ואשכח	[רבה]											קעב.
גט שיש עליו עדים ואין בו זמן, אבא שאול אומר: אם כתוב בו גרשתיה היום - כשר	דתנאי: [אבא שאול]											קעב.
אלמא היום - ההוא יומא דנפיק ביה משמע, הכא נמי ממך - מההוא גברא דנפיק מתותי ידיה משמע.												קעב.
ודלמא אבא שאול כרבי אליעזר סבירא ליה	אמר ליה אביי:	⚡										קעב.
עדי מסירה כרתי	דאמר: [רבי אלעזר]	⚡										קעב.
אבל הכא ליחוש לנפילה		⚡										קעב.
לנפילה לא חיישינן.	אמר ליה: [רבה]	!										קעב.
ומנא תימרא דלא חיישינן לנפילה?		^										קעב.
שנים שהיו בעיר אחת, שם אחד יוסף בן שמעון ושם אחר יוסף בן שמעון - אינן יכולין להוציא שטר חוב זה על זה, ולא אחר יוכל להוציא עליהן שטר חוב	דתנן:	!										קעב.
הא הם על אחריים - יכולין		!										קעב.
ואמאי? ליחוש לנפילה		⚡										קעב.
אלא לאו שמע מינה: לנפילה לא חיישינן.		!										קעב.
ואביי?		⚡										קעב.
לנפילה דחד לא חיישינן, לנפילה דרבים חיישינן.	[אביי]	!										קעב.